

**PLANINSKA
ZVEZA
SLOVENIJE**

ALPINE
ASSOCIATION
OF SLOVENIA

**PODELITEV PRIZNANJ ZA VRHUNSKÉ DOSEŽKE
V ALPINIZMU, ŠPORTNEM PLEZANJU, TURNEM
SMUČANJU IN LEDNEM PLEZANJU**

Ljubljana, 16. februar 2023

UVODNIK

Alpinizem, ki ga skozi osnovno gibalno prvino zaznamuje plezanje, je skozi čas evolucijsko pripravil podlago za razvoj športnega plezanja, balvaniranja in hitrostnega plezanja. Ko so se plezalci z naravnih sten preselili na umetne, je bilo samo vprašanje časa, kdaj se bodo panoge razvile v tekmovalne. In so se, do te mere in razsežnosti, da so, končno, postale tudi olimpijske discipline. Alpinizem in smučanje v gorah sta bili tudi aktivnosti, ki sta pripomogli k razvoju sodobnega turnega smučanja, ki se je prav tako razvilo v tekmovalno turno smučanje. Kako smo lahko veseli, da so olimpijski krogi številnih športov medse vzeli tudi turne smučanje, ki bodo na prihajajočih zimskih olimpijskih igrah prvikrat predstavili ta zanimiv in atraktiven vztrajnostni šport. Alpinizem je bil tudi podlaga za razvoj tekmovalnega lednega plezanja, plezalne discipline, ki si še utira pot in veljavo v obsežni družini športov.

Prav vsem panogam je osnova vzpenjanje ali plezanje, z mnogo tehničnega znanja in izkušenj, veliko moči in vzdržljivosti, še večjo mero vztrajnosti in končno obilico notranje moči ter volje, s katerima je mnogokrat potrebno iti tudi onkraj sebe in svojih sposobnosti.

Na PZS smo iskreno veseli in zelo ponosni, da imamo pod svojim okriljem tako raznolike, športno bogate, odlične ter vrhunske športnice in športnike. Alpinisti že desetletja krojite svetovni vrh. Športne plezalkke in športni plezalci nas razvajate z nenehnimi vrhunskimi uspehi in postavljate našo drago Slovenijo v višave svetovne športno plezalne velesile. Tekmovalni turni smučarji in tekmovalni ledni plezalci, tudi na vas smo ponosni, saj nas vztrajno razveseljujete z uspehi in nam predstavljate vaše dve atraktivni in zanimivi športni disciplini.

V modernem alpinizmu cilj več ne opravičuje sredstev. Vprašanja stila in načina vzpona imajo absolutno prednost pred samim doseganjem cilja. Ko so se prejšnji teden posamezniki z varne doline ob objavljeni sliki na družabnem omrežju spraševali, kaj v temi dela snop čelne svetilke visoko v severni steni Špika, sem nekako obstal in se zamislil, malce celo nasmehnil. Namreč še obstajajo alpinisti, ki se lotevajo pravih avanturističnih podvigov. Z idejo kaj in zakaj, z vizijo kako in na način, ki pritiče današnjemu času. Podajajo se v neznano, kjer razplet ni povsem jasen. Hitro ali počasi nabirajo težko zaslužene višinske metre, nenehno so skoncentrirani in pazijo na vsak premik ter premagujejo težave, ki jim jih servira stena. To so tisti alpinisti, ki gredo in na koncu splezajo.

Ponosni smo na najuspešnejše alpinistke in alpiniste, najuspešnejše športne plezalkke in plezalce, ki imajo za seboj še eno izredno leto, kot tudi na tekmovalne ledne plezalkke in plezalcem ter tekmovalne turne smučarke in smučarje.

Če lučka v severni steni Špika kaže nekaj metrov pred plezalci in jim osvetljuje pot, ki jih čaka, pa nam v dolini njihov vzpon kaže luč, kako se pri pravem alpinizmu »rečem streže«: dobra ideja in prava avantura, visoka športna raven, pravo gorsko okolje, zadosti poguma in ravno prav drznosti ter nekaj tistega metafizičnega, lastnega zgolj vsakemu posamezniku. Ko se vsaj dva taka posameznika združita v navezo, se lahko razvije žlahtna sinergija, ki pri alpinizmu pomeni enostavno dober ali odličen vzpon, morda celo vrhunski vzpon.

Veliko slednjih pa so 60-ih in 70-ih letih prejšnjega stoletja nanizali člani alpinistične skupine Mojstranske veverice, prejemniki letošnjega najprestižnejšega priznanja za življenjsko delo na področju alpinizma. Njihovi alpinistični vzponi nam govorijo sami zase, zato jih častimo. Zaradi njihovih iskrih pogledov, življenjske energije, iskrenih nasmehov in vznemirljivih zgodb pa jih spoštujemo.

Spoštovani člani Mojstranskih veveric, v svojem imenu, v imenu celotnega vodstva PZS, v imenu Komisije za alpinizem in celotne slovenske alpinistične srenje vam iskreno čestitam za prejeto zaslužen priznanje, ki ste si ga priplezali s pomočjo vašega alpinizma in vaše prehojene življenjske poti. »Dob'r ste ga biksal in še boljš' ste plezal'. Iskren poklon!« Še kakšno zgodbo več delite z nami, da nam polepšate kakšen dan, sicer ste pa v alpinizmu svoje naredili ter se za vedno zapisali med pomembne in ključne igralce slovenske alpinistične zgodbe, na katero smo lahko vsi zelo ponosni!

Za konec želim še enkrat čestitati vsem današnjim prejemnikom priznanj v imenu vodstva PZS in v svojem imenu ter vam želim vse dobro tudi v prihodnje na vaši plezalni in življenjski poti.

Srečno!

*Miha Habjan,
podpredsednik Planinske zveze Slovenije*

VSEBINA

UVODNIK	2
OCENA ALPINISTIČNE SEZONE 2022	5
IZBOR NAJUSPEŠNEJŠIH ALPINISTOV 2018	7
PREDSTAVITEV NAJUSPEŠNEJŠIH ALPINISTOV V LETU 2022	8
OCENA TEKMOVALNE SEZONE 2022 SLOVENSkih ŠPORTNIH PLEZALCEV	16
NAJUSPEŠNEJŠI ŠPORTNI PLEZALCI V LETU 2022	18
PRIZNANJA PERSPEKTIVNIM ZA REZULTATE NA SVETOVNEM IN EVROPSKEM MLADINSKEM PRVENSTVU	21
PREGLED UVRSTITEV ČLANOV NA ZMAGOVALNE STOPNIČKE NA NAJVEČJIH TEKMAH V LETU 2022	22
PREGLED UVRSTITEV MLADINCEV NA ZMAGOVALNE STOPNIČKE NA SVETOVNEM IN EVROPSKEM PRVENSTVU V LETU 2022	22
DRŽAVNO PRVENSTVO	23
NAJUSPEŠNEJŠI V GORSKIH ŠPORTIH V LETU 2022	25
PARTNERJI V LETU 2022	27

Planinska zveza Slovenije, Komisija za športno plezanje, Komisija za alpinizem in Komisija za gorske športe, Ljubljana; 16. 2. 2023.

Zbrali in uredili: Nejc Pozvek, član KA PZS, Tomo Česen, strokovni sodelavec PZS in Matjaž Šerkezi, strokovni sodelavec PZS.

Fotografije: arhiv PZS, osebni arhiv nagrajencev in Grega Valančič (Sportida)

Oblikovanje: Media Center, Marko Gorjup s. p.

Publikacija je dostopna samo v e-obliki.

OCENA ALPINISTIČNE SEZONE 2022

Čeravno so prvi del alpinističnega leta 2022 še zaznamovale virusne romejitve, ga lahko, ko nanj pogledamo v celoti, že označimo kot prvo pokoronsko. Z vidika uspešnosti se bo zapisalo med povprečne, brez zvenceh (razen medijsko) dosežkov/presežkov. Trend postopnega upadanja kakovosti, ki ga nekoliko zavira sicer vedno manj številna skupnost odličnih posameznikov in posameznic, maje glave in sivi lase generacijam, ki so resno plezanje že obesile na klin, ter sproža številna (vedno bolj neprijetna) vprašanja, kako obrniti voz. Zdi se, da s stapljanjem našega alpinizma z alpinizmom zahodnjaške, razvite družbe malce objokujemo stare dobre čase, na katere spominja (kako dolgo še?) le še – nenavadno, a resnično in na srečo – vedno bolj zajetna državna podpora. Ta se ob manku odprav usmerja v tabornišvo in aktivnosti alpinistične baze, pri čemer si vsi želimo dolgoročnih pozitivnih učinkov, bojimo pa se, da gre le za umetno dihanje težko ranjenemu bolniku.

V letu 2022 je na pot krenilo šest odprav, ki so bile podprte s pomočjo razpisanih sredstev KA; najviše je, po jugozahodnem razu tik pod vrh Gašerbruma III (v najbolj resnem in vizionarskem cilju lanskega leta), z britanskim soplezalcem priplezal Aleš Česen, daleč najbolj pa je odmevala prva samostojna himalajska odprava mlade naveze v sestavi Matija Volontar (vodja), Bor Levičnik in Žiga Oražem, ki se je izkazala s hitrim, enodnevnim vzponom v tako rekoč rezervnem cilju odprave – tisočmetrsko smerjo Screaming barfies v zahodni steni šesttisočaka Pomlance. V senci izpostavljenega himalajskega vzpona je ostala prezrta uspešna mlada koroška odprava v Peru, kjer je naveza Anja Petek–Andrej Jež (znova s pridruženim lokalcem Aritz Monasteriom) zmogla preplezati zgornjemu morda primerljiv cilj: vzhodno steno (zadnji čas med našimi plezanci priljubljenega) Hualcana; dober kilometer visoko in objektivno precej resno prvenstveno smer Fango fiesta so preplezali v dveh dneh, prav toliko pa porabili še za dostop in sestop do vznožja. Med odpravami velja posebej izpostaviti še patagonsko izkušnjo, kjer sta prekaljena mačka Luka Krajnc in Luka Lindič predala izkušnje nadobudnim Blažu Karnerju, Gregorju Šeglu, Krištofu Frelihu in Andražu Šparovcu; medtem ko sta se izkušena posvečala velikopoteznemu projektu v južni steni Poincenota, so mladi preplezali nekaj lepih smeri v stenah Exuperyja, Guillaumeta in Gorette (stebra v Fitz Royu).

Žal je mnogo manj načrtov uspelo uresničiti Luki Lindiču in Ines Papert na odpravi v Skalno gorovje v Kanadi; preplezala sta številne drzne, krajše kombinirane izzive in eno prvenstveno skalno smer. Vse brez izjeme zelo izstopajo iz povprečja po zahtevnosti in resnosti, v velikih stenah pa sta ostala le pri poskusih in ogledovanju. Odpravarske izkušnje so nabirali tudi mladi Kamničani v kirgiškem Džangartu (zaradi zapletov z logistiko so bili prikrajšani za nekaj želenih ciljev), v Peruju pa se je udeleževala manjša mariborska zasedba, ki je obdelala nekaj tamkajšnjih klasik.

Med odpravami sta, predvsem zavoljo dobrega (in rednega) poročanja, precej zanimanja poželi tudi obe himalajski v ekspedicijskem slogu: v organizaciji Slovenske gorniške šole na Manaslu s precej neposrečenim zaključkom in v organizaciji Fakultete za šport UL, kjer so mladi člani PK Rifnik ob podpori uveljavljenih alpinističnih imen uspeli odsmučati s sedemtisočaka Himlung. Nasprotno sta v skoraj popolni anonimnosti v kirgiškem Ak-Suju plezala Jegličeva in Šorl.

Kot že uvodoma omenjeno se je v 2022 mnogo več pozornosti usmerilo v raznovrstne tabore. Po kakovosti vzponov je izstopalo enotedensko zimsko gostovanje cvetobera našega mladega alpinizma na Škotskem na začetku leta, v Tatrah na koncu leta, poletno skalo pa so perspektivci okušali v Treh Cinah. Domači tabori so potekali na Raduhi (zima), Peci (pomlad) in v Trenti (jesen), že drugič zapovrstjo poleti v Klinu/Krnici, posebej pa velja izpostaviti ženske tabore; pozimi in poleti so plezale okoli Vršiča, spomladi v Paklenici, gostile so francoske plezalke, prav tako tudi znamenito srečanje RHM na vrhuncu poletja v Martuljku.

Med najpomembnejšimi vzponi in akterji sezone velja, ob že omenjenih odpravarških dosežkih, izpostaviti Lindičev prosti vzpon v smeri Nevidna preobrazba v Ajdovski deklici, ki sta jo s Papertovo opremila tekom poletja; žal so morebitni ponavljalci prikrasani za informacijo o oceni, kar nemara nakazuje nove trende v vrhunskem alpinizmu. Med letnimi prostimi ponovitvami ne moremo mimo Jerneja Kruderja: po Krajncu je drugi Slovenec s preplezanim impozantno Bellavisto v Cinah, ob tem pa je prosto, tako rekoč mimo grede, zmogel še Via Italiano v Piz Chiavazes, Ribo v Marmoladi in Rajčevo v Križevniku. Med ključne akterje poletja nedvomno prištevamo tudi mladega in obetavnega Bora Levičnika, ki je v skali napravil kakovosten preskok: Beli pajek, Nejčeva, Sreča na vrhovi, Trenutek, ki vznemirja, Johanca in spominska Grege Lačna v Steni so pomembne (nekatero prve) ponovitve. V skali vsako leto premika meje tudi Luka Stražar, ki je v 2022 dodobra obdelal Sfingo (vključno z njenim Obrazom), gotovo pa sta se z Gašperjem Pintarjem najbolj naplezala ob drugi ponovitvi legendarne Korenine.

Hit poletja je nedvomno predstavljala južna stena Krofičke, ki je bogatejša za nekaj dobrih smeri: Hola Peru (Petek-Jež), Neki lepga (Petek-Volk), Zatišje pred viharjem (Volk-Jež) in nekoliko daljši Zaklad (Grmovšek-Volk). Le streljaj stran sta v Ojstrici Supin in Volk ustvarila Mistično potovanje kosmatega princa, Mavhar in Volk pa podaljšala (dokončala) Tempelj skrivnosti. Med pomembnejše ponovitve lahko uvrstimo še prosto preplezane Brenine joške v Raduhi izpod Štularjevih rok. Z impozantnostjo nas je presenetila nova alpska športna smer Eremit v Špici v Planji izkušenega veterana Ruparja in njegove soplezalke Krajnikove, poletje pa so z Walkerjevim stebrom v Grandes Jorasses zaokrožili Grmadniki Ramšak ter brata Kračun.

Najpomembnejši zimski vzpon v lanskem letu predstavlja No siesta v Grandes Jorasses; v treh dneh sta jo preplezala Luka Stražar in Nejc Marčič. Med večjimi alpskimi stenami velja izpostaviti še dva pomladanska vzpona

v Klasični smeri v Eigerju – najprej Karner in Štular, za njima še Petkova in Jež, sicer pa je zima pri nas postregla s povprečnimi razmerami in redkimi izstopajočimi vzponi. Ponovitev so bile deležne Direktna v Špiku, Skalaška z Gorenjsko ter lažje smeri v Steni, Steber revežev, Hornova in številne druge, načeloma lažje smeri. Novo – Visokotvegan stik – sta v Malem Draškem vrhu dodala Pintar in Debeljak, prav tako prvenstveno Predvečer vseh svetov so pod Poljskimi devicami preplezali lokalni mojstri Supin, Volk in Mavhar. Hutarjeva in Petkova sta opravili verjetno prvo zimsko ponovitev smeri Več poletja v Nad Šitom glavi, Levičnik je s Pintarjem ponovil Garfielda, s Petkovo pa Levi steber v Debeli peči. Tine Cuder je sledil svoji specialnosti v strmih lednih in kombiniranih smereh, med katerimi izpostavljamo dolomitski klasiki Zaubrerflöte in Crazy diamond. V zelo zimskih razmerah sta jeseni grebene izbranih alpskih štiritisočakov naskočila prekaljena Košir in Krišelj.

Zadnja leta smo v pregled sezone redno uvrščali tudi alpinistične smučarje, ki so v poročanju o dosežkih – seveda s pomočjo aktivnih spletnih forumov – precej pred plezalci, a je na drugi strani zaradi velike diverzifikacije smučarskih slogov in opreme spuste vse težje primerjati in vrednotiti. Njihovi živahni skupnosti zato namenimo (tudi) javni poziv k strnitvi vrst in premisleku o možnosti boljšega vključevanja v sredino Komisije za alpinizem (o čemer smo sicer že razpravljali). Ker verjamemo, da lahko s skupnimi močmi napravimo več in bolje, tudi IO KA vedno znova poziva k pomoči vse, ki so pripravljeni ustvarjati za dobrobit skupnosti. Že precej izkušena, a od življenjskih izzivov malce utrujena ekipa, ima smeje ideje in načrte, pri čemer pa poleg pomoči iz svojih vrst pričakuje tudi večjo proaktivnost zveze. Če dobro prisluhnemo zgoraj omenjenemu »bolniku« in z nekaj optimizma preberemo zapisano v zgornjih odstavkih se zdi, da upanje še tli, a si brez korenitih sprememb težko obetamo drugačnih izidov.

*Nejc Pozvek,
član IO Komisije za alpinizem PZS*

PREDSTAVITEV NAJUSPEŠNEJŠIH ALPINISTOV V LETU 2022

Komisija za alpinizem Planinske zveze Slovenije je skladno z vsakoletno prakso opravila izbor najuspešnejših na alpinistični sceni; izstopajočih posameznikov in navez, ki so s svojimi vzponi zaznamovali alpinistično leto 2022. Namen izbora je strokovna ocena in ovrednotenje alpinističnega leta ter hkrati predstavitev oziroma promocija najboljših dosežkov za širšo javnost. S ciljem čim večje objektivnosti izbora je bila, kot je že v navadi, osnovana skupina izkušenih alpinistov različnih generacij, ki so jo sestavljali: Andrej Štremfelj, Andrej Grmovšek, Tadej Debevec, Tina Di Batista, Tomaž Jakofčič, Nastja Davidova Mlinarič, Matej Kladnik, Urban Ažman, Tjaša Jelovčan, Miha Zupin, Miha Habjan in Nejc Pozvek.

Glavna merila za izbor so bila – kot vsako leto – vrhunskost, prvenstvo, ideja in izbira cilja, drznost in avantura ter način opravljenega vzpona. Končni izbor je presek mnenj (letos po dolgem času tudi na posebej organiziranem posvetu) oziroma glasovanja, ki je včasih skorajda enoglasno, spet drugič izjemno tesno. Absolutna primerjava je v alpinizmu nemogoča, zato je delo skupine zahtevno in včasih nehvaležno, vsi pa si ga, v prizadevanjih za skupno dobro, trudijo opraviti po najboljših močeh.

Luka Stražar (Akadamski alpinistični odsek) *najuspešnejši alpinist*

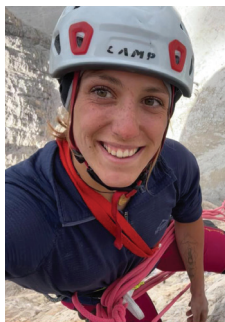
Čeprav s sezono brez odprave je Luka Stražar znova prepričal komisijo z visoko ravnijo prostega plezanja v velikih alpskih stenah – tako pozimi kot poleti. Izstopa zimska prosta ponovitev No sieste v Grandes Jorasses, ki sta jo z Nejcem Marčičem opravila v treh dneh, med poletnimi pa predvsem triglavske smeri Korenina, Obraz Sfinge in Raz mojstranskih veveric, k tem pa lahko dodamo še nekaj zahtevnih vzponov v slovenskih Alpah, Dolomitih in Paklenici.

Anja Petek (Zgornjesavinjski alpinistični klub Rinka) *najuspešnejša alpinistka*

Nič več novinka na sceni je Anja v tem času osrednja protagonistka ženske alpinistične scene, ki je v letu 2022 plezala veliko, dobro in na različnih koncih sveta. Sezono je kronala z odpravo v Peru, kjer je v kratkem času nanizala zavidljivo število vzponov, med katerimi izstopa kompleksna prvenstvena smer Fango Fiesta v vzhodni steni šesttisočaka Hualcana (v navezi z Andrejem Ježem in Aritz Monasteriom). Pozimi je plezala v naših gorah (Več poletja v Nad Šitom glavi), na Škotskem (izstopa smer Torquing Heads), ob izteku leta tudi na taboru v Tatrah. Z Andrejem Ježem sta preplezala Klasično (Heckmaierjevo) smer v Eigerju, poleti pa je obdelovala domače ji savinjske stene – podpisala se je pod dve prvenstveni sedmici v Krofički (Neki lepga in Hola, Peru) in prvo ponovitev v Ojstrici.

Lara Nikolič (AO PD Radovljica)

najperspektivnejša alpinistka
in

Gregor Šegel (AO PD Ljubljana–Matica)

najperspektivnejši alpinist

Žal je v zadnjih letih nabor v krogu mladih, perspektivnih alpinistk in alpinistov relativno skromen, ob tem pa so perspektivne generacije preteklih let (bolje desetletij) postavile zelo visoka merila in s tem tudi pričakovanja. A kljub temu je »žirija« letos izpostavila dva mlada – alpinistko in alpinista, ki postopoma opozarjata nase.

Lara Nikolič je komaj pri dvajsetih letih opravila že vrsto zavidljivih vzponov. V 2022 je bila aktivna skozi vse leto, čeprav izstopajo zahtevne poletne klasike – sedmice: od Kogla in Vežice pa vse do Triglava. Dobre vzpone je opravila na poletnem taboru v Cinah, raven prostega plezanja je brusila v Paklenici (Klin, Funkcija ...), plezala je celo v Jordaniji.

Gregor Šegel že nekaj let uspešno vihti orodja – tudi na mednarodnih tekmovanjih v plezanju z orodji, v alpinistični sredini pa sta opazna njegov vedri značaj in zavzetost, ki pomembno pripomoreta k vzdušju v stenah in na odpravah; v začetku leta 2022 je uspešno plezal v Patagoniji – v navezi z Blažem Karnerjem sta preplezala Italijansko smer v vzhodni steni Aguje Saint Exuperya in kombinacijo dveh smeri v stolpu Goretta (Fitz Roy).

Priznanja za posebne dosežke v alpinizmu v letu 2022

Luka Lindič (AO PD Celje–Matica)

za najzahtevnejšo prosto preplezano smer v slovenskih gorah: Nevidna preobrazba, ki jo je začrtal skupaj z Ines Papert, se pne čez previsje Ajdovske deklice v steni Prisanka, zanj pa je potreboval kar nekaj obiskov. Sceno je »obogatil« tudi z novostjo: oceno težavnosti smeri je prepustil ponavljavcem. Luka je sicer vse leto 2022 plezal veliko in dobro; izstopajo zahtevni kombinirani vzponi, pa tudi prvenstveni skalni, na odpravi v kanadskem Skalnem gorovju.

Nejc Marčič (AO PD Radovljica)

za preplezano zahtevno smer No siesta v Grandes Jorasses, ki sta jo z Luko Stražarjem zmogla v treh dneh konec januarja 2022. Smer velja za enega pomembnejših preizkusnih kamnov zahtevnega kombiniranega plezanja v najresnejših alpskih stenah in beleži že nekaj predhodnih (tudi prostih) slovenskih vzponov. Ob tem ne gre spregledati nekaterih »spregledanih« Nejčevih predvsem zimskih (kombiniranih) vzponov, ki ga uvrščajo med najpomembnejše slovenske alpiniste (zadnjega desetletja), a po zaslugi različnih dejavnikov ostanejo daleč od oči javnosti.

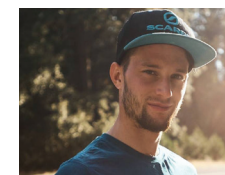
Bor Levičnik (AO PD Ljubljana–Matica), Žiga Oražem (AO PD Kamnik) in Matija Volontar (AO PD Jesenice)

za preplezano prvenstveno smer z imenom Screaming Barfies v zahodni steni 6180 metrov visoke Pomlance v nepalski Himalaji. Za 1100 metrov dolgo, pokončno, pretežno snežno smer so v odličnih razmerah potrebovali zgolj en delovnik, celotna tura pa jim je vzela dva dni. Čeprav je bila stena rezervni cilj/izplen odprave in sodi smer ob bok že kar številnim, podobnim slovenskim vzponom v Himalaji, pa velja zagnani mladi trojici vsekakor čestitati za uspešno izpeljano prvo samostojno himalajsko akcijo s preplezano drzno, lepo linijo.

Jernej Kruder (ŠPO PD Celje–Matica)

za serijo odličnih alpskih skalnih vzponov na čelu z Bellavisto (8b+) v Cinah, kar je za Luko Krajncem drugi vzpon v tej kultni previsni smeri. Izpostaviti velja še Via Italio v Piz Ciavazes, Ribo v Marmoladi in Rajčevo v Križevniku. Ni slabo za specialista na balvanih.

Andrej Jež (AK Črna)

za prvenstveni vzpon v vzhodni steni šesttisočaka Hualcan v perujski Cordilleri Blanci, ki ga je v dveh polnih dneh plezanja (ob dodatnem dnevu dostopa in sestopa) opravil v navezi z Anjo Petek in Aritz Monasterio. Gre za objektivno resno in kompleksno 1150-metrsko smer, ki so jo poimenovali Fango fiesta. Andrej je ob tem skozi vse leto izkazal zelo visoko stopnjo aktivnosti in opravil še lepo bero dobrih vzponov: več njih na odpravi v Peruju, Klasično smer v Eigerju, kombinirane smeri na Škotskem in v Tatrah, prvenstvene v domači Raduhi in Krofički ...

Pripravil: Nejc Pozvek

Mojstranske veverice

priznanje za življenjsko delo v alpinizmu

V šestdesetih in sedemdesetih letih prejšnjega stoletja in malo pred prelomom tisočletja se je v Mojstrani spisalo pomembno obdobje slovenskega alpinizma. Ta zgodba se ni pisala sama, spisale so jo Mojstranske veverice: Janko Ažman, Janez Brojan, Zvone Kofler in Klavdij Mlekuž. V domačih stenah, Dolomitih in Centralnih Alpah so opravili vrsto zahtevnih vzponov. Bili so jedro Gorske reševalne službe Mojstrana, ki je v tistem času opravila največja in najtežja reševanja v gorah. Ti mladi fantje so takrat natančno vedeli, kaj si želijo ter so si to upali in znali izpeljati. Plezali so v Dolomitih in so si ne po naključju za vzor izbrali slavne Cortinske veverice. Če že plezaš kot veverica, pa nisi iz Cortine ampak iz Mojstrane, potem si verjetno Mojstranska veverica. Pravijo, da jim je Brojanova mama na rokav puloverja vpletla veverico, da so se ločili od drugih alpinistov in nedeljskih turistov. Čez nekaj let, potem ko sta zlezla iz plezalskih plenit in opravila z El Capom, so v to eminentno tovarišijo sprejeli še Janeza Dovžana in Miho Smoleja. Oba z Dovjega, da ni bilo krega in so dobili ravnotežje v Dolini. S to okrepitvijo so postali vodilna alpinistična tovarišija, ki je v slovenskem alpinizmu prinesla veliko vetra v jadra.

Osvajalci nekoristnega sveta. Ta bistrourni nesmisel, ki ga je ubesedil znameniti francoski alpinist in gorski vodnik Lionel Terray v zapisu svojega življenja in alpinizma, vedno znova odpira vprašanje, kaj je koristno in kaj ni, kaj je smiselno in vredno ter pojasnjuje, zakaj lahko iz nekoristnosti in nesmisla nastajajo velike prelomne zgodbe. Ker po vseh običajih, ki vladajo v tej deželi, se ta uspešna alpinistična zgodba ne bi smela in ne bi mogla zgoditi. Vendar so se ob pravem času srečali pravi ljudje, ki so natančno vedeli, kaj želijo ter so si to tudi upali in znali izpeljati.

V teh modernih tekmovanju namenjenih časih bo kdo vprašal, kdo med njimi je bil najboljši, kdo je prvi med njimi? Vsaj prvi med enakimi. Odgovora ni, ker tega vprašanja nikoli ni bilo. Skrivnost njihovega uspeha je bila, da so se odpovedali tekmovalnosti, kajti ni bil en najboljši, vsak od njih je bil najboljši na svojem področju. Skrivnost njihovega uspeha je bila, da so se dopolnjevali. Vsa notranja moč te tovarišije, katere plod so zavidanja vredni alpinistični dosežki, izhaja iz volje za sodelovanje, iz medsebojnega spoštovanja, zaupanja ter predanosti goram in tovarišem. Verjetno je del njihovega uspeha še odprtost, kajti niso se zaprli v svoj lastni domači krog, ampak so vrsto uspešnih podvigov opravili še s plezalci iz drugih okolij.

Kdo so in od kod so se vzeli ti veveričniki?

Za **Janeza Brojana** so zapisali, da so mu namesto sojenic gore gledale v zibelko. Gore so bile pri Brojanah v krvi. Oče Janez starejši, sam več in izkušen plezalec, eden od nosilcev tradicije gornikov in gorskih vodnikov iz Mojstrane, je že zgodaj začel uvajati sina v gorniške skrivnosti. Zakaj ga je tako prijelo? Kadar je vokal, je verjetno v roke namesto ropotuljice dobil šop klinov. Janezu ni ostalo drugega, kot da vstopi v dobro uhojeno gaz in jo še sam malo utrdi in razširi. Niso ga mikali samo vzponi po strmih ledenih vesinah, temveč tudi ekstremni spusti s smučmi z gorskih vrhov. Bil je med prvimi, ki so smučali v vrha Triglava. Proti sredini sedemdesetih let mu je počasi začelo zmanjkovati časa za plezanje, saj se je vedno bolj posvečal razvoju in organizaciji reševanja in reševalne organizacije.

Klavdij Mlekuž je pritepen iz Trente. Prihaja od tam čez iz dolin, kjer vode tečejo v Jadransko morje. Kot kratkohlačnik je pasel drobnico na planini Bala pod Mangartom in se je plezanja po brezpotju učil pri jarcih, kozah in gamsih. Vse to plezanje, kamor ga je gnal notranji nemir, mu je dalo zanj tako značilno odločno in mačje mehko gibanje v pečevju, ki odlikuje samo velike plezalske mojstre. Prvi med vevericami je okusil Himalajo. Na tej odpravi je Klod ob alpinističnih zadolžitvah postal pomočnik in medicinski brat doktorju Andlovicu. Prijatelje je žgala zelena zavist, ker je imel pregled nad spogledljivimi lokalnimi lepoticami, ki so mu zaradi »toku duksa« prihajale v ordinacijo. Klavdij pa je skrbel za red v ordinaciji. Vsak dan je, medtem ko so drugi že počivali po naporni hoji, odprl vse »medicinske« tovore in uredil ordinacijo in dolgo v noč pomagal zdravniku. Potem je »bolnišnico« skrbno pospravil nazaj v zaboje, da se je naslednje jutro lahko igra ponovila in končala, ko ni bilo nikogar več potrebnega pomoči in so bili prijatelji že dolgo na poti. Reševalski refleksi pač.

Janko Ažman pravi, da ga je v alpinizmu preprosto zaneslo. Verjetno samo zaradi vode, ki teče izpod Triglava. Svoje plezalske prijatelje presega skoraj za celo glavo in zato najlaže visoko seže. Med vsemi je najbolj umirjen, zadržan in redkobeseden. Nepoučena oseba dobi ob pogovoru z njim občutek, da se nikoli, tudi za korak, ni premaknil iz domačega plota. V vsem svojem življenju ni počel ničesar posebnega, če je že bilo

treba, je hodil na reševalne akcije. Če pa akcije slučajno ni bilo, je pa še kaj malega poplezal. In mu je res vse to, kar se danes tukaj dogaja, močno odveč in mu gre vse skupaj močno na živce in si misli »dajte mi že mir«. Tista velika streha v Zinah je bila takrat pač tam. Slučajno je bil Janko tudi tisti veвериčnik, ki je na prvi makalujski odpravi skupaj z Matijo Maležičem prvi v takratni Jugoslaviji prestopil magično mejo 8000 metrov in na drugi Makalujski odpravi tri leta kasneje premagal še preostale metre, ki jih je imel v dolgu in stopil na vrh. Za konec vsega je bil Janko po vseh tednih garanja v steni Makalu tisti, ki je prvi priplezal na pomoč Janezu, ko je iz stene vodil pomrznjenega Zorana. Reševalski refleksi pač.

Janez Dovžan je Dovžan, ki ima globoke korenine na bolj osončeni strani doline. Rodil se je v kmečki družini z bogato lovsko tradicijo. Kot je bila takrat v vasi navada, so bili dedi tudi gorski vodniki. Ker je nežna duša in ne strelja rad nedolžnih živalic, je raje pobegnil med alpiniste in gorske reševalce. To, da je preplezal steno El Capitan, je v tistem času pomenilo velik prelom v razmišljanju in plezalni tehniki, in je bila vstopnica v klub Mojstranskih veверic. Reševanje prijatelja na Makaluju na višini več kot 8000 metrov je brez dvoma največja zgodba slovenskega alpinizma. Pri sestopu z vrha je srečal prijatelja, ki se je še vzpenjal. Vsi so mu svetovali, naj se vrne, ker je za vrh že prepozno, a je vztrajal. Janez ga je čakal zaman. Naslednji dan se je ponovno povzpел in ga brez uspeha iskal. Proti večeru ga je zaslišal in z velikim naporom spravil na varno v šotor v zadnjem taboru. Dva dni je trajala epopeja sestopa, nakar sta naletela na prijatelje, ki so prihajali na pomoč. Velja, da ni neetično in ni kaznivo, da na ekstremnih višinah zapustiš nekoga, ki mu ni pomoči, zato da rešiš lastno življenje, razen če se tudi na višini meje razuma ne oglasijo reševalski refleksi.

Dveh članov te tovarišije danes ni več. Oba sta končala svoje življenje v nesreči, a ne v gorah.

Zvone Kofler je svojo življenjsko pot končal v bolnišnici v Kabulu. Bil je neverjetno topla in pozitivna osebnost, dober tovariš, močan in drzen

plezalec, ki je dobro poznal svoje meje. Upal si je hoditi po robu in naredil je vse, česar se je lotil. Dričanje z vrha gore Istor-o-Nal v pakistanskem Hindukušu se je srečno končalo. Gora takrat ni hotela. Na žalost je bila cesta v Afganistanu brez milosti.

Miha Smolej je bil veseljak, vedno nasmejan, uživač in izreden človek. V navezi miren, preudaren, nikoli paničen, neizmerno močan, da sem mu vedno lahko zaupal svoje življenje. Miha je preplezal veliko sten, tudi El Capitan in stal na mnogih vrhovih, tudi na deviškem himalajskem vrhu. Življenje se mu je nesrečno izteklo doma na Dovjem.

Veverice so dodobra razburkali domačo alpinistično sceno, prav tako so s svojimi podvigi zbudili pozornost preko meja.

Ko so podelali probleme v Mali črni steni v Steni, potegnili smeri Mojstranskih veверic po razu Sfinge in Stenarju so s tem jasno pokazali, kdo je gospodar v Dolini, pa še kot se na Gorenjskem spodobi, da imajo pospravljeno dvorišče.

Odčarali so mit o nepremagljivosti velikih sten, Treh zadnjih problemov Alp, Grand Jorress, Matterhorn, Eiger, Dolomitske vertikale in El Cap. Uspeh Veveric Walkerjevem stebru in v Mrtvaškem prtju, v smereh, ki so bile strah in želja generacij pred njimi, je pomenil zasuk v glavah, rokah in nogah in začetek njihove poti v Himalajske stene.

Reševalne akcije ne prinašajo slave, ne prinesejo časa za »selfije« in objave na družbenih omrežjih, da bi z njimi prišel na prve strani medijev. Ponesrečenci postanejo junaki črne kronike in ti popolnoma zasenčijo reševalce. Velike, težke, velikokrat tragične reševalne akcije nosijo imena ponesrečencev, reševalci vedno poniknejo v anonimnost, kjer v osami zdravijo praske na duši. Mnogo je bilo reševalnih akcij, verjetno preveč, bile so težke življenjske šole, ki so jih naučile, koliko je vredno prijateljstvo, zaupanje in medsebojno spoštovanje. Verjetno od tod izvira del njihovih uspehov.

Kazimir Drašlar - Mikec

OCENA TEKMOVALNE SEZONE 2022 SLOVENSКИH ŠPORTNIH PLEZALCEV

Že nekaj let tekmovalno sezono v športnem plezanju ocenjujemo s pridevniki, ki se iz leta v leto stopnjujejo. Počasi nam bo zmanjkalo primernih in novih besed za opis sezon. Dovršena je bila tudi sezona 2022, uspehi članov slovenske reprezentance so se vrstili eden za drugim, športni plezalci so v lanskem letu postavili spet nove, izredno visoke mejnike.

Če smo se v letu 2021 naslanjali še na olimpijskem, zgodovinskem uspehu najboljše slovenske športne plezalk Janje Garnbret in razmišljali, le kako bo v novo sezono stopila z dovolj močno motivacijo, je najboljša svetovna športna plezalka pokazala, da je zmožna najti zagon za delo in medalje tudi takrat, ko bi navaden »smrtnik« podlegel siju svetovne slave.

Na evropskem prvenstvu v Münchnu je soplezalkam odnesla vso zlato, ki ji je bilo na voljo. Postala je evropska prvakinja v težavnosti, balvanih in kombinaciji balvani-težavnost. Tudi ostali člani reprezentance so dokazali, da na največjih tekmovanjih ne podležejo pritiskom. Luka Potočar je postal evropski podprvak v težavnosti, Mia Kramp l ima naslov evropske podprvakinje v novi olimpijski kombinaciji balvani-težavnost.

Luka Potočar je z rednimi uvrstitvami v finale tekem, novimi medaljami in na koncu sezone s skupno zmago v seštevku svetovnega pokala v težavnosti potrdil, da sodi v sam svetovni članski vrh.

Leto 2022 je bilo leto presežkov tudi v organizaciji tekme na slovenskih tleh. Tekma svetovnega pokala v Kopru se je šibila pod težo ogromnega števila obiskovalcev, ki so pomagali Luku do prve zlate kolajne v svetovnem pokalu in Janji do nove srebrne medalje. Organizatorji tekmovanja smo dobili ob takšnih izjemni udeležbi tekme nov izziv in ob tem zanos, da bomo na naslednji tekmi presegli vzhičenost, ki je zajemala vse nas ob uspehe prve tekme na novem prizorišču na novi zunanji steni.

Razveseljuje nas tudi dejstvo, da imamo v mladinskih vrstah ponovno nekaj zelo obetavnih plezalk in plezalcev, kar dokazujejo številne medalje s svetovnega in evropskega mladinskega prvenstva, ponosni smo na paraplezalce, ki trenirajo in tekmujejo z vso resnostjo

in zavzetostjo. Vedno znova pa nas navdihujejo in nas ob tem opozarjajo, da so omejitve prepogosto le v naših glavah.

Leto 2023 bo pospremljeno s pripravami na olimpijske igre Pariz 2024. To bo zahtevno obdobje, ko bo vsaka tekma korak bližje ali dlje od cilja naših športnikov, da nastopijo na športnem dogodku leta, kot verjetno tudi na dogodku osebne kariere. Želimo, da bi trenerji videli prednosti vsakega športnika, jo izpilili do popolnosti in bi to obrušeno kakovost ponosno razkazovali na tekmovanjih. Tekmovalcem želimo, da bi znali ceniti lastno vrednost tudi takrat, ko bo pritisk prehud in njihovo znanje ne prišlo do popolnega izraza. V Planinski zvezi Slovenije namreč verjamemo v njihovo trdo delo, medsebojno zaupanje, sodelovanje. Rezultati ponavadi sledijo.

NAJUSPEŠNEJŠI ŠPORTNI PLEZALCI V LETU 2022

Komisija za športno plezanje je ob koncu pretekle sezone sklenila, da kot običajno razglasi najuspešnejšo športno plezalko in plezalca, poleg tega pa podeli še devet priznanj za vrhunske dosežke ter osem priznanj mladim perspektivnim plezalcem za dosežene rezultate na tekmah svetovnega in evropskega mladinskega prvenstva ter mladinskega evropskega pokala.

Janja Garnbret (Šaleški AO) *najuspešnejša športna plezalka*

Podatek, da sta dve drugi mesto najslabša rezultata v pretekli sezoni, je dovolj zgovoren o njeni prevladi na svetovnem odru športnega plezanja. Na vseh ostalih tekmah je bila nepremagljiva. Tako se je z evropskega prvenstva z zmagami v težavnosti, balvanih in kombinaciji vrnila s polnim izkupičkom, že šestič pa je z velikim naskokom postala skupna zmagovalka svetovnega pokala.

Luka Potočar (ŠPO PD Radovljica) *najuspešnejši športni plezalec*

Za njim je najuspešnejša sezona doslej. Svojo prvo zmago na tekmi svetovnega pokala v težavnosti je dosegel prav na domači tekmi v Kopru. Skupaj z ostalimi odličnimi rezultati na tekmah svetovnega pokala mu je le-ta prinesla tudi skupno zmago. Pred zmago v Kopru je z evropskega prvenstva v Münchu prinesel novo lovoriko – v težavnosti je osvojil srebrno kolajno.

Katja Debevec (PK Scena)

priznanje za vrhunske dosežke na tekmovanjih

Na svetovnih igrah v balvanih v ameriškem Birminghamu je v finalu osvojila drugo mesto.

Mia Kramp (AO PD Kranj)

priznanje za vrhunske dosežke na tekmovanjih

Po četrtem mestu v težavnosti je na evropskem prvenstvu v kombinaciji osvojila srebrno kolajno. Na tekmah svetovnega pokala v težavnosti je bila še trikrat v finalu, od tega enkrat na zmagovalnih stopničkih.

Jernej Kruder (ŠPO PD Celje-Matica)

priznanje za vrhunske dosežke na tekmovanjih

Na evropskem prvenstvu v balvanih v Münchnu je v finalu osvojil šesto mesto.

Vita Lukan (ŠPO PD Radovljica)

priznanje za vrhunske dosežke na tekmovanjih

Dvakrat se je uvrstila v finale tekem svetovnega pokala v težavnosti, na zmagovalnih stopničkah pa je stala na tekmi evropskega pokala v težavnosti.

Anže Peharc (AO PD Kranj)

priznanje za vrhunske dosežke na tekmovanjih

Na tekmi svetovnega pokala v balvanih v Salt Lake Cityju je osvojil drugo mesto.

Lana Skušek (PK Scena)

priznanje za vrhunske dosežke na tekmovanjih

Na svetovnih igrah v težavnosti v ameriškem Birminghamu je v finalu osvojila tretje mesto.

Domen Škofic (ŠPO PD Radovljica)

priznanje za vrhunske dosežke na tekmovanjih

Na evropskem prvenstvu v težavnosti v Münchnu je v finalu osvojil sedmo mesto.

PRIZNANJA PERSPEKTIVNIM ZA REZULTATE NA SVETOVNEM IN EVROPSKEM MLADINSKEM PRVENSTVU

Jennifer Buckley

(Društvo za razvoj plezalne kulture)

Za srebrno kolajno na evropskem mladinskem prvenstvu v težavnosti med starejšimi deklicami.

Sara Čopar

(ŠPO PD Celje-Matica)

Na svetovnem mladinskem prvenstvu je v kategoriji kadetinj osvojila dve kolajni. Zlato v balvanih in srebrno v težavnosti. Prav tako pa tudi dve kolajni na evropskem mladinskem prvenstvu – srebrno v težavnosti in bronasto v balvanih.

Lovro Črep

(Šaleški AO)

Za bronasto kolajno na svetovnem mladinskem prvenstvu v težavnosti med mladinci.

Tim Korošec

(PK Škofja Loka)

Za zlato kolajno na evropskem mladinskem prvenstvu v balvanih med kadeti.

Timotej Romšak

(PK Kamnik)

Za srebrno kolajno na evropskem mladinskem prvenstvu v težavnosti med mladinci.

Lucija Tarkuš

(AK Impol Slovenska Bistrica)

Za bronasto kolajno na evropskem mladinskem prvenstvu v težavnosti med mladinkami.

PREGLED UVRSTITEV ČLANOV NA ZMAGOVALNE STOPNIČKE NA NAJVEČJIH TEKMAH V LETU 2022

1. mesto	Janja Garnbret	München (NEM)	Evropsko prvenstvo	težavnost
	Janja Garnbret	München (NEM)	Evropsko prvenstvo	balvani
	Janja Garnbret	München (NEM)	Evropsko prvenstvo	kombinacija
	Janja Garnbret	Meiringen (ŠVI)	Svetovni pokal	balvani
	Janja Garnbret	Innsbruck (AVS)	Svetovni pokal	težavnost
	Janja Garnbret	Villars (ŠVI)	Svetovni pokal	težavnost
	Janja Garnbret	Chamonix (FRA)	Svetovni pokal	težavnost
	Janja Garnbret	Briancon (FRA)	Svetovni pokal	težavnost
	Janja Garnbret	Jakarta (IND)	Svetovni pokal	težavnost
	Janja Garnbret	Skupna uvrstitev	Svetovni pokal	težavnost
	Luka Potočar	Koper (SLO)	Svetovni pokal	težavnost
	Luka Potočar	Skupna uvrstitev	Svetovni pokal	težavnost
	Milan Preskar	Arco (ITA)	Evropski pokal	težavnost
2. mesto	Janja Garnbret	Koper (SLO)	Svetovni pokal	težavnost
	Janja Garnbret	Edinburgh (VB)	Svetovni pokal	težavnost
	Luka Potočar	München (NEM)	Evropsko prvenstvo	težavnost
	Luka Potočar	Edinburgh (VB)	Svetovni pokal	težavnost
	Mia Kramp	München (NEM)	Evropsko prvenstvo	kombinacija
	Anže Pešar	Salt Lake City (ZDA)	Svetovni pokal	balvani
	Vita Lukan	Arco (ITA)	Evropski pokal	težavnost
	Katja Debevec	Birmingham (ZDA)	Svetovne igre	balvani
3. mesto	Luka Potočar	Arco (ITA)	Evropski pokal	težavnost
	Lana Skušek	Birmingham (ZDA)	Svetovne igre	težavnost
	Mia Kramp	Jakarta (IND)	Svetovni pokal	težavnost
	Lana Skušek	Praga (ČEŠ)	Evropski pokal	balvani

PREGLED UVRSTITEV MLADINCEV NA ZMAGOVALNE STOPNIČKE NA SVETOVNEM IN EVROPSKEM PRVENSTVU V LETU 2022

1. mesto	Sara Čopar	Dallas (ZDA)	Svetovno prvenstvo	Kadetinje	balvani
	Tim Korošec	Gradec (AVS)	Evropsko prvenstvo	Kadeti	balvani
2. mesto	Timotej Romšak	Augsburg (NEM)	Evropsko prvenstvo	Mladinci	težavnost
	Sara Čopar	Dallas (ZDA)	Svetovno prvenstvo	Kadetinje	težavnost
	Jennifer Buckley	Augsburg (NEM)	Evropsko prvenstvo	St.deklice	težavnost
	Sara Čopar	Augsburg (NEM)	Evropsko prvenstvo	kadetinje	težavnost
3. mesto	Lucija Tarkuš	Augsburg (NEM)	Evropsko prvenstvo	Mladinke	težavnost
	Lovro Črep	Dallas (ZDA)	Svetovno prvenstvo	Mladinci	težavnost
	Sara Čopar	Gradec (AVS)	Evropsko prvenstvo	Kadetinje	balvani

DRŽAVNO PRVENSTVO

Težavnost:

Rezultati:

Člani	Članice
1. Bergant Martin (1996) - PK Škofja Loka	1. Rakovec Lučka (2001) - PK FA
2. Jerman Luka (2005) - PK Kamnik	2. Mlakar Starič Zala (2006) - PK FA
3. Črep Lovro (2004) - Šaleški AO	3. Čopar Sara (2005) - ŠPO Celje
Mladinci	Mladinke
1. Romšak Timotej (2004) - PK Kamnik	1. Tarkuš Lucija (2003) - AK Impol Slovenska Bistrica
2. Črep Lovro (2004) - Šaleški AO	2. Debevec Betka (2003) - PK Kamnik
3. Batagelj Anej (2003) - DRPK	3. Arzenšek Nika (2003) - PK Škofja Loka
Kadeti	Kadetinje
1. Jerman Luka (2005) - PK Kamnik	1. Čopar Sara (2005) - ŠPO Celje
2. Jurekovič Gorazd (2006) - ŠPO Radovljica	2. Rekar Rosa (2005) - PK FA
3. Žigon Amadej (2006) - PK Scena	3. Mlakar Starič Zala (2006) - PK FA
Starejši dečki	Starejše deklice
1. Čreslovan Lan (2008) - ŠD Balvanija	1. Buckley Jennifer (2007) - DRPK
2. Koštomaj Anej (2007) - ŠPO Celje	1. Rakar Tinka (2007) - ŠPO Radovljica
3. Knez Svit (2007) - ŠPO Celje	3. Gorič Lana (2007) - ŠPO Celje
Mlajši dečki	Mlajše deklice
1. Rajšek Matej (2009) - PK Klajmber	1. Isak Naja (2009) - ŠD Balvanija
2. Stanovnik Martin (2010) - ŠPD Korenjak	2. Brnot Mrak Tia (2010) - ŠD Balvanija
3. Keršinar Rok (2009) - ŠPO APD Kozjak Maribor	3. Bobnar Tina (2010) - AO Kranj
Cicibani	Cicibanke
1. Koroš Žiga (2011) - AK Ravne	1. Marjetič Zala (2011) - ŠPD Korenjak
2. Stevanovič Luka (2012) - PK Žirovnica	2. Dražumerič Sofija (2012) - ŠPO Celje
3. Ivekovič Sever (2012) - ŠPD Korenjak	3. Bavdek Sara (2011) - PK FA

Balvansko plezanje:

Rezultati:

Člani	Članice
1. Bergant Martin (1996) - PK Škofja Loka	1. Rakovec Lučka (2001) - PK FA
2. Jerman Luka (2005) - PK Kamnik	2. Mlakar Starič Zala (2006) - PK FA
3. Črep Lovro (2004) - Šaleški AO	3. Čopar Sara (2005) - ŠPO Celje
Mladinci	Mladinke
1. Romšak Timotej (2004) - PK Kamnik	1. Tarkuš Lucija (2003) - AK Impol Slovenska Bistrica
2. Črep Lovro (2004) - Šaleški AO	2. Debevec Betka (2003) - PK Kamnik
3. Batagelj Anej (2003) - DRPK	3. Arzenšek Nika (2003) - PK Škofja Loka
Kadeti	Kadetinje
1. Jerman Luka (2005) - PK Kamnik	1. Čopar Sara (2005) - ŠPO Celje
2. Jurekovič Gorazd (2006) - ŠPO Radovljica	2. Rekar Rosa (2005) - PK FA
3. Žigon Amadej (2006) - PK Scena	3. Mlakar Starič Zala (2006) - PK FA
Starejši dečki	Starejše deklice
1. Čreslovnik Lan (2008) - ŠD Balvanija	1. Buckley Jennifer (2007) - DRPK
2. Koštomaj Anej (2007) - ŠPO Celje	1. Rakar Tinka (2007) - ŠPO Radovljica
3. Knez Svít (2007) - ŠPO Celje	3. Gorič Lana (2007) - ŠPO Celje
Mlajši dečki	Mlajše deklice
1. Rajšek Matej (2009) - PK Klajmber	1. Isak Naja (2009) - ŠD Balvanija
2. Stanovnik Martin (2010) - ŠPD Korenjak	2. Brnot Mrak Tia (2010) - ŠD Balvanija
3. Keršinar Rok (2009) - ŠPO APD Kozjak Maribor	3. Bobnar Tina (2010) - AO Kranj
Cicibani	Cicibanke
1. Koroš Žiga (2011) - AK Ravne	1. Marjetič Zala (2011) - ŠPD Korenjak
2. Stevanovič Luka (2012) - PK Žirovnica	2. Dražumerič Sofija (2012) - ŠPO Celje
3. Ivekovič Sever (2012) - ŠPD Korenjak	3. Bavdek Sara (2011) - PK FA

Klubski pokal:

1. ŠPO Radovljica.
2. ŠPO Celje.
3. PK Kamnik.
4. ŠPD Korenjak.
5. ŠD Balvanija.
Skupno 35 uvrščenih klubov s točkami.

NAJUSPEŠNEJŠI V GORSKIH ŠPORTIH V LETU 2022

Komisija za gorske športe je ob koncu pretekle tekmovalne sezone sklenila, da razglasi najuspešnejšega turnega smučarja, turno smučarko in ledno plezalko.

Karmen Klančnik Pobežin (Turno smučarski klub LiMa)

najuspešnejša turna smučarka

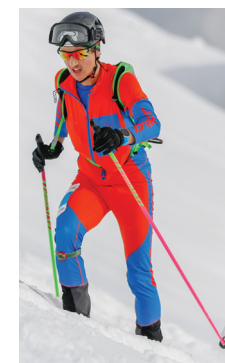
Karmen je že kar nekaj časa naša najboljša tekmovalka v turnem smučanju in praktično nepremagljiva na domačih tekmovanjih. V letu 2022 je tako ponovno osvojila naslov državne prvakinja, tako v vzponu kot posamični preizkušnji. V letošnji sezoni se ponovno vrača tudi na mednarodno sceno in želimo ji veliko tekmovalnih uspehov.

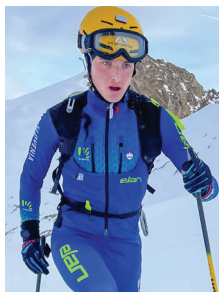

Luka Kovačič (Društvo za razvoj turnega smučanja)

najuspešnejši turni smučar

Luka je v letu 2022 ponovno dokazal, da je konkurenčen najboljšim turnim smučarjem na svetu. Na evropskem prvenstvu v Boi Taullu je v kategoriji članov v disciplini vzpon dosegel 18. mesto, v disciplini posamezno 25. mesto. V disciplini šprinti pa se je prvič uvrstil v četrtfinale in dosegel 29. mesto. Na domačih tekmah je še vedno nepremagljiv in je v letu 2022 postal državni prvak v vzponu in posamični preizkušnji.

Maj Pritrznik (Turno smučarski klub LiMa) *priznanja perspektivnim*

Maj je v kategoriji mladincev z dvema naslovoma državnega prvaka v posamični preizkušnji in vzponu najbolj perspektiven turni smučar v letu 2022. Na svetovnem prvenstvu v Boi Taullu v Španiji je v kategoriji kadetov v disciplini vzpon dosegel odlično 8. mesto, v šprintih pa se je celo uvrstil v finale in zasedel vrhunsko 5. mesto.

Maja Šuštar Habjan (AO PD Domžale) *najuspešnejša plezalka v tekmovalnem lednem plezanju*

Je najuspešnejša slovenska športnica v tekmovalnem lednem plezanju zadnjih let. Tudi pretekla sezona je bila zelo uspešna. Poleg naslova državne prvakinje se je na tekmah evropskega pokala uvrščala v finale in med drugim na tekmi v Žilini stala na zmagovalnih stopničkih.

PARTNERJI V LETU 2022

Vseh letošnjih uspehov in doseženih rezultatov seveda ne bi mogli uresničiti brez pomoči nekaterih sponzorjev in donatorjev ter seveda države. Tako bi se radi ob tej priložnosti iskreno zahvalili vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da slovensko plezanje drži korak s svetovnim vrhom. Hvala v imenu vseh.

Fundacija za šport
www.fundacijazasport.org

REPUBLIKA SLOVENIJA
**MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT**

 PRVA
Najbolj osebna zavarovalnica

SLOADO
SLOVENSKA ANTI-DOPING ORGANIZACIJA
SLOVENIAN ANTI-DOPING ORGANISATION

SLOVENSKA VOJSKA

**PLANINSKA
ZVEZA
SLOVENIJE**
ALPINE
ASSOCIATION
OF SLOVENIA

